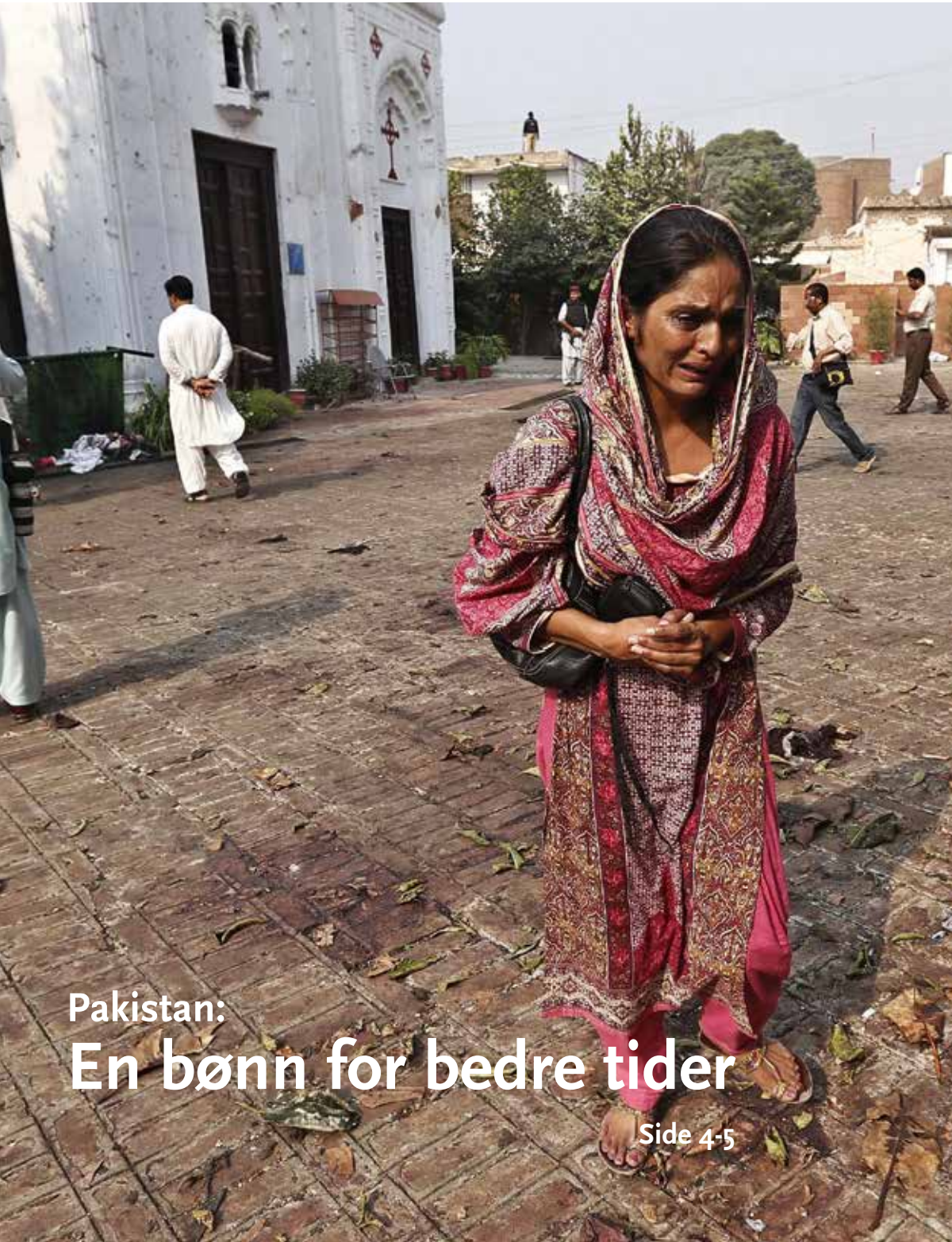

MAGASINET

stefanus

44. ÅRGANG – NR. 1 / FEBRUAR 2014

Pakistan: En bønn for bedre tider

Side 4-5

APPELLÅRET 2013

Oppdatering av alle appellsakene

Side 6-7

NIGERIA

Blodig start på året

Side 8-9

GLIMT FRA VERDEN

Gutt drept i India, politiet svikter

Side 10-11

EGYPT

Det muslimske brorskapets fall fra makten

Side 12-13

Foto: Lars O. Flydal

LEDER

Kong Harald utfordrer oss

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Det er i år to hundre år siden Norge fikk sin grunnlov. Ved inngangen til jubileumsåret viet Kong Harald store deler av sin nyttårstale til refleksjoner om Grunnlovens betydning. Kongen viste blant annet til rettigheter som vi har, men som ikke alle andre har. Trosfrihet ble spesielt nevnt. «Vi kan se for oss at vi er på vei til kirken, moskeen, synagogen – eller til et annet forsamlingssted der mennesker søker sammen med trosfeller. Veien dit er fylt av redsel, fordi det ikke er lov til å samles. I denne frykten lever mennesker over store deler av verden. I Norge gir Grunnloven oss alle frihet til å praktisere vår egen tro», understreket vår folkekjære monark.

Grunnlovsjubileet vil bli behørig markert i året som kommer. Kong Harald oppfordret oss til å feire våre friheter med klokskap. Våre rettigheter bør også omfatte andre. De «gjelder også internasjonalt – og i møte med mennesker som lider. Vi vet at det er mulig å utvikle et land gjennom godt styre- sett og gode verdier», oppmuntret regenten.

Kongen har rett i at trosfriheten står sterkt hos oss. Samtidig er det ingen grunn til å hvile på egne laurbær. For hva betyr dette i praksis? Det pågår stadig nokså krevende debatter om spørsmål som berører rammene for tro, trosfrihet og trosutøvelse i landet vårt. Hvordan komme til rette med skolegudstjenester, eller med religiøse symboler og klesplagg? Står trosfriheten like sterkt som andre menneskerettigheter, eller har den i praksis lavere prioritet? Det finnes ingen klare svar, heller ikke i Norge.

I 2013 leverte et offentlig oppnevnt utvalg, ledet av Sturla Stålsett, sin utredning om «Det livssyns åpne samfunn: En helhetlig tros- og livssyns politikk» (NOU 2013:1). Utredningen har allerede skapt debatt, og det er ingen grunn til å tro at det siste ordet er sagt. Vi i Stefanusalliansen vil følge nøye med på hva som skjer på trosfrihetsfronten også her hjemme. Om vi ønsker å være troverdige norske aktører på den internasjonale arenaen, er det viktig at vi er villige til å «feie for egen dør».

Når vi i Stefanusalliansen arbeider med trosfrihet, har vi et bredt fokus. Vi tilhører ikke dem som er i overkant opptatt av å «telle» verken forfulgte eller martyrer (jf. Vårt Land 31.12.2013). Tall og statistikker vil alltid være usikre og gjenstand for debatt. Historien og sammenhengene bak tallene er også sammensatte.

Brudd på trosfriheten kan gjerne plasseres på en skala fra vond til verst. Vi ser det som vår oppgave å følge nøye med og å sette fokus på både religiøs desinformasjon og diskriminering, trosrelatert forfølgelse og på martyriet, som representerer det ekstreme fravær av trosfrihet. Gjennom målrettet informasjonsarbeid, lobbyvirksomhet, forbønn, appelltjeneste og prosjektarbeid er vi både proaktive og reaktive. Vi ønsker både å forebygge trosfrihetsbrudd og å reagere på trosfrihetsbrudd. Vi støtter opp om de forfulgte.

Grunnlovsjubileet er et utmerket tidspunkt for på nytt å sette trosfrihet på dagsorden. Vi håper både politikere, medier, utdanningsmiljøer, kirker og andre trossamfunn tar denne utfordringen. Om vi arbeider for trosfrihet for alle, betyr ikke dette at vi ikke har en tydelig oppfatning om egen tro. Stefanusalliansen er en kristen organisasjon.

Hans Aage Gravaas
Generalsekretær

Utgiver Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Gisle Skeie
Redaksjon Jon-Geir Dittmann
Elisabeth Engelsviken
Kristin Storaker
Hilde Skaar Vollebæk
Geraldine Fagan (Moskva)

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Forsidefoto EPA/Arshad Arbab
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00
Telefaks 23 40 88 01

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Lars Inge Magerøy
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

En god jul?

Julen er høysesong for angrep på kristne, så det er gledelig at julen 2013 ser ut til å ha vært blant de fredeligste på årevis. Likevel har det forekommet angrep og forfølgelse i flere områder.

Tekst: Gisle Skeie og Christian Solidarity Worldwide

Iran

Fem kristne konvertitter ble arrestert da de feiret jul i et hus i Teheran, ifølge Mohabat News. En annen konvertitt (i Karaj-regionen) ble dømt til ett års fengsel for angivelig å ha drevet med evangelisering.

Pastor Farshid Fathi (bildet) feiret jul i Evin-fengselet i Teheran, der han soner en seksårig fengselsstraff for å være «sjefsrepresentant for utenlandske organisasjoner». Våre appellvenner sendte brev for Fathi i oktober 2012. Før jul kom det en hilsen fra fengselet:

«Kjære brødre og søstre! Vi feirer jul i fengsel med en uforklarlig glede i Kristus. 2013 går mot slutten (...). Nå er jeg spent og kaller 2014 'året for Guds nærvær'. Gud kaller oss til å gå foran og være uklanderlige, som han sa til Abraham. Så langt har det vært en spennende vandring. Den er fylt med stor utholdenhet, plager, vanskeligheter, ulykker, vold, fengslinger, søvnløse netter, sult, renhet, kunnskap, tålmodighet, vennlighet, Den hellige ånd, ekte kjærlighet, sannferdig tale og Guds kraft. Så, mine kjære brødre og søstre, hvis dere leser dette: Vær klar for en spennende reise i 2014. Takk så mye for at dere har husket meg i bønn i 1100 dager. Med velsignelser i Kristus – deres bror, Farshid.»

Nigeria

Etter flere år med kirkeangrep i julen i Nigeria, ble det denne julen ikke meldt om alvorlige hendelser. Men freden varte ikke lenge. På nyttårsaften ble to mennesker drept og

seksten alvorlig skadd, da væpnede fulani-muslimer stormet en gudstjeneste i landsbyen Maikatako i delstaten Plateau. I løpet av de neste par dagene ble 17 flere drept i samme region. I tillegg har det vært angrep på kristne landsbyer i delstaten Kaduna.

Den 6. januar ble 33 mennesker drept i et angrep på Shonong-landsbyen i delstaten Plateau. Det kan du lese om på side 8-9.

Vietnam

I byområdene forløp julen hovedsakelig fredelig. Men det kom rapporter om at noen landsbyer i det sentrale høylendet ble omringet av offentlige tjenestemenn, som truet med å arrestere kristne som feiret jul eller ba i sine egne hjem.

Sri Lanka

I Sri Lanka var det tre kirkeangrep på julaften. Ingen skal ha blitt såret i angrepene, som i hovedsak besto av at pøbler kastet stein mot kirkevinduene og krevde at gudstjenestene måtte stanses. Tidligere i desember ble en pastor beskyttet, og en annen pastor fikk bensinbomber kastet inn i hjemmet sitt. Heldigvis ble ingen ble skadet, og pastorene fikk politi-beskyttelse.

Egypt

Det kristne fellesskapet ble oppmuntret av at Egypts midlertidige president, Adly Mansour, nylig besøkte St. Markus-katedralen i Kairo. Imidlertid ble en koptisk mann skutt i hodet utenfor Mar Girgis-kirken i Kairo på nyttårsaften, og døde senere på sykehus. Et svært høyt antall politi- og sikkerhetsfolk var utplassert for å beskytte de koptisk-ortodokse kirkenes julefeiring, som faller på 6. januar.

Den sentralafrikanske republikk

De kristne kunne møtes på julaften, men første juledag fortsatte kampene i hovedstaden Bangui og hindret folk i å gå ut. Opprørsgruppen Selekas vedvarende angrep på kristne har ført til at kirkene de siste søndagene ikke har kunnet holde gudstjenester. I stedet har de samlet seg i små grupper i hjemmene.

Egypt: Julemesse i koptisk-ortodoks kirke. (Foto: Ingvar A. Isene)

Rettshjelp og traumebehandling til Pakistans kristne

For kristne i Pakistan ble 2013 et av de verste årene noensinne. Din gave kan utgjøre en forskjell.

Tekst: Gisle Skeie

I desember ble det hengt opp julepynt og sunget julesanger. Men julefeiringen var lavmælt og skjedde uten de store markeringene. Julen var preget av angst og utrygghet blant Pakistans kristne, som utgjør 2-3 prosent av landets over 180 millioner innbyggere, hvorav 95 prosent er muslimer.

Angrep på kristne

Den 22. september i fjor ble 139 mennesker drept og over 150 såret i to koordinerte selvmordsangrep mot All Saints-kirken i Peshawar. Dette var det dødeligste angrepet på kristne i Pakistan noen gang.

Romana Bashir, en av landets ledende kristne aktivister, sa til World Watch Monitor like før jul:

– Vi elsker å feire jul, folk elsker å gå i kirken, men de er utrygge i år. De er klar over risikoen, og de vet at staten ikke kan forhindre selvmordsangrep. Men når staten ikke kan gi dem trygghet, hva skal folk gjøre? De kan bare be.

Sikkerheten for kristne i Pakistan har forverret seg de siste årene, men angrepene på All Saints-kirken var et vende-

23. september 2013: Dagen etter selvmordsangrepene kom familie og venner til All Saints-kirken for å tenne lys til minne om ofrene. (Foto: EPA/Arshad Arbab)

punkt. Dette var første gang at et *selvmordsangrep* var så tydelig rettet mot kristne mål, og det sendte ut et sterkt signal om at deres gudshus ikke lenger er trygge.

Derfor ble julefeiringen lavmælt, og de fleste juleprekenene handlet om tragedien i september – og om andre målrettede angrep de kristne ble utsatt for i fjor. Sønn som i Lahore i mars i fjor. Da gikk en tallrik og aggressiv mobb berserk i Joseph Colony, en kristen bydel i storbyen Lahore. To kirker ble satt i brann, og 178 hjem og butikker ble totalødelagt – inkludert alt inventar. Hundrevis av kristne ble stående igjen på bar bakke. Traumatiserte og redde.

Blasfemilover og drap

I tillegg til slike voldsutbrudd og angrep, blir mange kristne hvert år offer for Pakistans beryktede blasfemilover. Paragrafene i disse lovene blir ofte brukt til å anklage både kristne og andre religiøse grupper – som hinduer og ahmadiyyamuslimer – for blasfemi. Som regel er anklagene falske. Og stadig vekker skjær det utenomrettslige drap på personer som er anklaget for blasfemi.

Mange kjenner til den kristne fembarnsmoren Asia Bibi, som har sittet fengslet i fire år, dømt til døden for blasfemi. Hun venter ennå på at ankesaken skal opp. I 2012 ble en fjorten år gammel jente, med mental alder som et barn, anklaget for blasfemi og nesten drept. Det gikk halvannet år før hun omsider ble frikjent. I tillegg er flere hundre andre de siste årene blitt arrestert og dratt inn i destruktive rettsaker, etter å ha fått falske blasfemianklager mot seg.

Det finnes modige personer som reiser seg mot uretten. Men det koster dem dyrt. I januar 2011 ble guvernør Salman Taseer myrdet på grunn av sin sterke kritikk av blasfemiloven og varme støtte til dødsdømte Asia Bibi. To måneder etter ble landets minoritetsminister, Shahbaz Bhatti, skutt og drept av islamister på grunn av sitt arbeid for likeverd, trosfrihet og motstand mot blasfemilovene.

Nye prosjekter

På denne mørke bakgrunnen er vi glade for å kunne fortelle at Stefanusalliansen fra og med 2014 støtter to viktige prosjekter i Pakistan. I lengre tid har vi arbeidet med å finne frem til de rette partnerne å inngå et langvarig, forpliktende samarbeid med – og dét har vi funnet:

23. september 2013: Dagen etter selvmordsangrepene på All Saints-kirken (i bakgrunnen). Kvinnen er én av mange som har kommet for å sørge over tapet av familiemedlemmer og venner. (Foto: EPA/Arshad Arbab)

1. Rettshjelp og traumebehandling

Traumatiserte kristne i Pakistan har et desperat behov for at noen står opp og forsvarer deres rett til å utøve sin tro uten å bli forfulgt. Ofrene for blasfemilovene og påtvungne konverteringer er avhengige av fri rettshjelp, slik at sakene deres kan bli behandlet i rettssystemet og de skyldige dømt. Mange av ofrene er blitt flyktninger i eget land. Slektinger nøler med å ta dem inn i sine hjem, ettersom de selv lever i dyp fattigdom og risikerer naboenes vrede ved å hjelpe kristne.

Ofrene etter angrepene i Joseph Colony og All Saints-kirken lider som følge av traumene de har pådratt seg. De lever, som man må forvente, i dype depresjoner, sorg og angst. De trenger behandling for sine traumer og lidelser for å kunne vende tilbake til et liv som det kjennes verdt å leve.

Stefanusalliansen har derfor inngått en samarbeidsavtale med Human Friends Organization, som har et eget hjelpeprogram for ofrene. De tilbyr både rådgivning, fri rettshjelp og traumebehandling. I tillegg hjelper de kristne med å finne et nytt bosted, dersom hjemmet deres er blitt ødelagt eller de har måttet flykte på grunn av trusler og angrep.

Stefanusalliansen har allerede ved et par anledninger samarbeidet med Human Friends Organization, som er en vel-drevet og etterrettelig organisasjon med et godt rykte. Størstedelen av Pakistan-midlene vil gå til deres arbeid. I tillegg har vi følgende partner:

2. Chaudry-Stiftelsen

Gjennom flere år har vi hatt nær kontakt med Cecil & Iris Chaudry Foundation – eller Chaudry-Stiftelsen, som vi kan kalle den. I likhet med Stefanusalliansen er denne stiftelsen en del av det internasjonale nettverket Christian Solidarity Worldwide.

Chaudry-Stiftelsen overvåker og dokumenterer trosfrihets-situasjonen i Pakistan og rapporterer videre til det internasjonale samfunn. Stiftelsen engasjerer seg også politisk i Pakistan, for å tale de religiøse minoritetenes sak inn mot maktapparatet. De har gode kontakter sentralt plassert i pakistansk politikk.

En helhetlig innsats i Pakistan innebærer at vi også arbeider for å få til endringer i de destruktive politiske strukturer som rammer alle religiøse minoriteter. I dag er landets beryktede blasfemilover et mektig redskap i hendene på religiøse ekstremister. Chaudry-Stiftelsen arbeider langsiktig og systematisk mot landets politiske myndigheter, med et klart mål om å få endret blasfemilovene.

Pakistans kristne er under massivt press. Din gave kan gjøre 2014 til et bedre år for noen av dem.

Når du gir en gave med giroen som er vedlagt bladet, øremerkes gaven til arbeidet for forfulgte kristne i Pakistan. **Takk for din støtte!**

Bruk giroen vedlagt bladet eller benytt kontonr. 3000 14 57922 (Merk gaven: Pakistan)

(Eventuelle overskytende midler går til Stefanusalliansens øvrige arbeid for trosfrihet og forfulgte kristne)

Appellåret 2013

I løpet av 2013 så vi trosfanger slippe fri fra fengsel fordi omverden hevet sin stemme mot uretten. Stefanusalliansens appellvenner var en viktig del av dette!

Tekst: Kristin Storaker

Dessverre sitter mange fremdeles bak lås og slå, urettmessig straffet for sin tro. Her følger en oppdatering på hvordan det har gått med appellsakene fra 2013.

Løslatt fra fengsel

Den iranske konvertitten **Mustafa Bordbar** ble i juli 2013 dømt til 10 års fengselsstraff på grunn av politiske anklager. Etter internasjonalt press ble Mustafa løslatt og anklagene opphevet den 3. november. Mustafa er i dag en fri mann og et skinnende eksempel på at appelltjenesten er verdifull!

I mars sendte vi ut en hasteappell for **fire egyptere** som var blitt arrestert i Libya, anklaget for å ha spredt kristne bøker i landet. En av egypterne drev en bokhandel i Benghazi, hvor han også solgte kristne bøker. Bokhandleren ble arrestert i februar for å ha brukt de kristne bøkene til å evangelisere. Tre av hans egyptiske venner ble også arrestert for å ha assistert i evangeliseringen. Egypterne opplevde sterk mishandling i fengselet, og en av dem døde. De tre andre ble løslatt etter internasjonalt press i april og fikk reise hjem til sine familier i Egypt.

Fortsatt fengslet

Ikke alle saker løser seg like raskt. Det er pakistanske **Asia Bibi** et hjerteskjærende vitne om. I juni sendte vi for andre gang oppmuntringshilsen til Asia. Hun er dømt til døden for blasfemi og har sittet fengslet siden 2009, langt unna sin ektemann og deres fem barn. Det har ikke skjedd

noen utvikling i Asias sak, og hun venter fremdeles på anken hun leverte inn for over fire år siden. I samarbeid med en journalist forteller Asia sin historie i boken *Blasphemy* fra Virago forlag. Anbefales!

Vi sendte også en oppmuntring til kinesiske **Alim Yimiti** som har sittet fengslet siden 2008 for sin kristne tro. Han ble i 2009 dømt til 15 års fengselsstraff for «å ha lekket topphemmelig informasjon til utenlandske organisasjoner». Vi har appellert for Alim ved flere anledninger. Denne gangen ville vi sende en ekstra oppmuntring fordi besøkstiden hans ble innskrenket fra 15 minutter i måneden til 10 minutter hver tredje måned. Det var tungt for kona og barna hans.

Iranske pastor **Saeed Abedini**

sitter fremdeles fengslet. Han ble i januar i fjor dømt til åtte års fengsel under anklage om å ha undergravet rikets sikkerhet. Abedini anket dommen og fikk avslag i august. Abedinis kone og to barn bor i USA, men hans familie i Iran besøkte ham jevnlig hver mandag inntil i fjor november. Da ble Abedini flyttet fra Evin-fengselet i Teheran til et fengsel i Karaj hvor farlige og voldelige fanger holdes. Abedini trenger fortsatt vår støtte, og det er fremdeles mulig å sende appellbrev for ham (se appellsidene på www.stefanus.no).

Kachin-folket i Burma

Mye har skjedd siden hæren løsnet jerngrepet på Burma i 2011 og demokratiseringsreformer ble iverksatt. Men til tross for skritt i riktig retning er det en lang vei å gå før alle burmesere kan leve i trygghet og frihet, særlig de etniske minoritetene. Derfor ba vi dere sende appell til Burmas regjering med oppfordring om å stoppe overgrepene mot **Kachin-folket** nordøst i landet. Sommeren 2011 ble en 17 år gammel våpenhvile brutt, og den burmesiske hæren begynte en militær offensiv i den nordøstlige delstaten Kachin, hvor 90 prosent er kristne. Rundt 1 500 appellbrev ble oversendt president Thein Sein i mars, og i mai ble det enighet om en «intensjonsavtale om våpenhvile» mellom regjeringsstyrker og etniske styrker. Kampene roet seg noe

i løpet av året, men blusset nylig opp da regjeringsstyrker angrep opprørsstyrker sør i Kachin på julaften. Bildet viser en Kachin-familie på flukt fra hæren.

Pastor og journalist i Kasakhstan

I august appellerte vi for **pastor Kashkumbayev** og **journalist Kharlamov** fra Kasakhstan. Kharlamov, en ateistisk journalist varetoktsfengslet for å ha spredt «religiøst hat», ble løslatt mot kausjon i september. Han er så vidt Stefanus-alliansen kjenner til ikke frikjent fra anklagene. Kashkumbayev ble arrestert den 17. mai 2013 etter anklager om å ha forårsaket psykiske lidelser hos et av kirkens medlemmer. Kvinnen selv nekter for dette og hevder at den pensjonerte pastoren er uskyldig. Kashkumbayev satt varetoktsfengslet frem til oktober, da han ble overført til husarrest. Han ble dessverre straks arrestert på nytt, under nye anklager om å distribuere «ekstremistmaterieell», og sitter i dag i fengsel. Kashkumbayevs sak kommer antagelig opp i retten snart. Han risikerer en straff på mellom tre og syv år.

Stopp tvangsretur

I november ba vi dere sende appell til kinesiske myndigheter med oppfordring om å bedre behandlingen av nordkoreanske flyktninger. I Kina blir **nordkoreanske flyktninger** ansett som illegale økonomiske immigranter og står helt uten rettigheter. Mange av dem som kommer er kvinner, og de løper stor risiko for å bli utsatt for menneskehandel og tvangsekteskap med kinesiske menn. Mange barn fødes under slike omstendigheter, men står helt uten rettigheter. Per dags dato returnerer Kina nordkoreanske flyktninger tilbake til svært usikre forhold.

Julehilsen

Årets juleappell var en oppmuntringshilsen til turkmenske **Umid** og hans kone **Malahat**. Umid ble i mai 2012 dømt til fire år i arbeidsleir for hærverk etter at han i selvforsvar skadet en nabo. Til tross for forsoning mellom Umid og naboen, ville politiet ta saken til retten da de fikk vite at Umid var kristen. Siden 2012 er det blitt gitt fire amnestier fra leiren. Umid er ikke blant de heldige. Han trenger fortsatt din støtte i forbønn!

I 2013 har vi sett mange eksempler på at det nytter å appellere. Du skal lete lenge etter noe mer meningsfylt å bruke fem minutter og et frimerke på!

stefanus
alliansen

SAMMEN FOR
DE FORFULGTE

BLI EN SMS-AKTIVIST!

SEND SMS:

ROP

<DITT NAVN>

TIL 2377

**DIN STEMME
MOT**

URETT

www.stefanus.no

Motta ca en melding i måneden.
Koster kr 6 pr melding.
For å stoppe avtalen,
send ROP STOPP til 2377.

Blodig start på året

33 kristne ble massakrert i en landsby i Nigeria den 6. januar. Ifølge overlevende deltok statlige soldater aktivt i ugjerningen.

Tekst: Gisle Skeie

De siste årene har julen vært høysesong for angrep mot kirker og gudstjenester i Nigeria. Derfor var mange takknemlige da julen 2013 forløp langt mer fredelig enn årene i forveien. Men det skulle ikke vare.

Rett over nyttår, mandag den 6. januar, ble 33 kristne i en landsby i den nigerianske delstaten Plateau massakrert. Overlevende sier at soldater fra Special Task Force (STF), som var utstasjonert for å beskytte dem, i stedet rettet sine våpen mot dem som flyktet fra angrepet.

Antele ble skutt mens hun flyktet

Nyhetsbyrået Morning Star News sin korrespondent i Nigeria møtte 25 år gamle Antele Alamba på sykehuset, hvor hun ble innlagt med skuddsår i bena. Hun fortalte at hundrevis av muslimske fulani-nomader, bevæpnet med skytevåpen og macheter, angrep landsbyen Shonong (i Riyom-distriktet i delstaten Plateau) helt ut av intet. De satte fyr på boliger og begynte nedslaktingen av kvinner og barn.

– Soldatene som var stasjonert i landsbyen for å beskytte oss, sluttet seg til fulaniene og begynte å skyte. Det var slik de fleste av våre folk ble drept, sa Alamba mens tårene rant.

– Jeg ble selv truffet av soldatenes skudd og løp for å komme i dekning. Vi var alle fanget i landsbyen, så (...) vi

Ed i Nigeria, sammen med en av kirkelederne som deltok på menneskerettighetskurs. (Foto: David Warnock)

kjørte til kirkens lokaler, og noen soldater fulgte etter oss. Både soldatene og fulaniene skjøt. Det var kaos og forvirring overalt.

Begynte dagen før

Antele Alamba får behandling ved Vom Christian Hospital, nær delstatshovedstaden Jos. Hun fortalte at fulani-nomadene drepte en landsbybeboer allerede kvelden før selve angrepet på landsbyen.

– Andrew Bature, hans kone og noen andre kvinner var på vei hjem. Da ble de angrepet av en gjeng fulanier, ledet av en av soldatene som var stasjonert i landsbyen vår.

Andrew ble drept i angrepet. Morgenen etter gikk en gruppe fra landsbyen ut til åstedet for å hente liket. Alamba fortsetter:

– Et kvarter senere omringet hundrevis av bevæpnede fulanier oss. De begynte å skyte mot alle de så. De satte fyr på hus og skjøt og sablet ned både kvinner, barn og eldre.

Vern i teorien – ikke i praksis

– Dette angrepet er dessverre langt fra enestående i nigeriansk sammenheng, sier Ed Brown.

Ed er seksjonsleder for menneskerettigheter i Stefanus-alliansen og besøkte Nigeria før jul. Der underviste han i menneskerettigheter for kirkeledere og hadde lange dager med møter og intervjuer med kristne som har opplevd kraftig forfølgelse. Ed forklarer:

– Nigerias grunnlov gir beskyttelse og rettigheter til alle borgere. Men dette gjelder i praksis ikke for religiøse minoriteter i det nordlige og sentrale Nigeria. Spesielt ikke etter at tolv delstater innførte sharialover, hvor islam angis som offisiell religion. Dette er for øvrig i strid med grunnloven, som forbyr staten å holde seg med én bestemt religion. Ikke-muslimer i disse statene har i praksis ikke de samme rettigheter, muligheter eller den beskyttelse som muslimer har. Kirker og landområder er blitt beslaglagt av myndighetene, med liten eller ingen kompensasjon, og ikke-muslimer blir sjelden kompensert for tap som følge av religiøst motivert vold.

Boko Haram

Situasjonen er blitt forsterket ved fremveksten av terroristgruppen Boko Haram. Siden starten i 2002 har Boko Haram gjennomført en lang rekke målrettede angrep på myndigheter, kristne (som de anser som «vestlige») og moderate muslimer. I 2009 slo føderale styrker hardt ned

Bata Badugu (75) og barnebarnet Lydia ble begge såret i angrepet på Shonong-landsbyen. (Foto: Morning Star News)

på terroristene og tok livet av Boko Harams grunnlegger og leder. Gruppen gikk under jorden. Men året etter var den tilbake, og da med mer avanserte, effektive og dødelige metoder – noe som tyder på tett kontakt med internasjonale terrornettverk.

Fattigdom, religion og straffefrihet

I en del internasjonale miljøer fokuseres det først og fremst på fattigdom som «motor» for volden i Nigeria. Det har vært manglende erkjennelse av at også religiøse fordommer, kombinert med at voldsmenn ikke stilles for retten, legger forholdene godt til rette for fremveksten av voldelige grupper. Disse gruppene nekter trosfrihet for ikke-muslimer og, i økende grad, for muslimer som ikke deler deres ekstreme, religiøse dogmer.

- Det er utrolig viktig at Nigerias regjering motarbeider denne systematiske diskrimineringen, sier Ed.
- En uthuling av rettssikkerheten i disse områdene er veldig farlig. Da blir det fritt frem for ekstremister som Boko Haram å gjøre akkurat som de vil.

Politi i trøbbel

Politiet har vist seg svært ineffektive i bekjempelsen av ekstremisme. Særlig ille er det i hendelser som dreier seg om sekterisk vold og feider om landområder. Lokale og religiøse ledere stiller seg ofte bak sine egne folk, når disse blir anklaget for kriminalitet. Myndigheter og politi blir ofte presset til å henlegge alvorlige saker. De frykter også at upopulære arrestasjoner kan bli gnisten som utløser enda mer vold.

– Nigerianske myndigheter har ofte behandlet massedrap og massakrer på et rent byråkratisk nivå, i stedet for i retts-salene, utdyper Ed.

– Man har for eksempel nedsatt kommisjoner – noe som er bra i teorien, men i praksis bare har forsterket voldsmennenes straffefrihet. Myndighetene følger ikke opp sitt ansvar for å etterforske og straffeforfølge forbrytelser. Når de ulike kommisjonene har fullført sitt arbeid, legges rapportene deres på hylla. Forslagene om tiltak blir sjelden gjennomført – og gjerningsmennene blir aldri stilt for noen domstol.

Takknemlighet

Under sin reise i Nigeria hadde Ed mange og lange samtaler med mennesker som har opplevd forfølgelse som er så brutal at det er vanskelig å tenke seg. Noen var selv blitt alvorlig såret av skytevåpen og macheter.

– Likevel uttrykte de oppriktig glede og takknemlighet for at vi besøkte dem og tok erfaringene deres på alvor. Og de ble både overrasket og oppmuntret over å høre at det finnes mange nordmenn som vet om dem og ber for dem. I møte med disse holdningene følte jeg meg liten og ydmyk. Men, det er en god påminnelse om at det betyr mye for lidende kristne at du og jeg bryr oss.

Hovedkilder: Morning Star News, Christian Solidarity Worldwide (Nigeria og Storbritannia) og Stefanusalliansen.

Glimt fra verden

ved Elisabeth Engelsviken

TYRKIA/SVERIGE

TV-program om «Sangen fra Katakombene»

Etter konserten «Sangen fra Katakombene» med SKRUK i kulturkirken Jakob i november, ble Stefanusalliansen invitert til å delta i et TV-program i den svensk-syrianske TV-kanalen «Syroyo Sat». Kanalen sender programmer spesielt beregnet på syrianere som har flyktet fra sine kjerneområder i Tyrkia, Syria og Irak, og som nå er spredd omkring i hele verden. I Sverige bor det minst 80 000 syrianere, de aller fleste av dem syrisk-ortodokse kristne. Det er også store grupper i Nederland, Tyskland og Belgia, men svært få i Norge.

TV-programmet, som ble direkteendt 16. desember fra Södertälje i Sverige, var et to timer langt samtaleprogram om musikkprosjektet «Sangen fra Katakombene». Spørsmålene fra programlederen og innringerne dreide seg om hvorfor noen i Norge ville engasjere seg i Tur Abdin-området i Tyrkia. Stefanusalliansen var representert ved Bjørn A. Wegge og Jon-Geir Dittmann. Fra SKRUK deltok dirigenten Per Oddvar Hildre. Midt i bildet sitter programlederen, og

til høyre for ham Zeki Aydin, som selv kommer fra Tur Abdin. Zeki er en viktig samarbeidspartner for Stefanusalliansen, i arbeidet for den sterkt diskriminerte kristne minoriteten i Tur Abdin som nå kun teller 2 000 mennesker.

NB: I september i år vil SKRUK fremføre «Sangen fra Katakombene» i tre ulike kirker i Bergensområdet. Mer informasjon følger senere.

LAOS

Kristen mann arrestert

Vår samarbeidspartner Ben i Sørøst-Asia fortalte oss like over nyttår at den unge mannen på bildet, Qhoua Xiong, fra Luang Prabang-provinsen i Laos, ble arrestert bare få dager etter sin omvendelse til kristendommen. Han ble en kristen den 22. desember 2013 og ble arrestert bare syv dager etter. Han ble også banket opp av andre landsbybeboere, og da han etter kort tid ble satt fri, ble han på grunn av sin kristne tro sparket ut av landsbyen sammen med en annen kristen, ung mann. Dette skjedde midt under vår julefeiring. Ben oppfordrer oss til å be for disse unge mennene at de må bli bevart i troen.

TYRKIA

Anglikansk gudstjeneste på tyrkisk

I Istanbul finnes en rekke kristne menigheter for utlendinger som oppholder seg i byen, men etter hvert er det også blitt mange tyrkisktalende menigheter. Bildet er fra en gudstjeneste i en anglikansk menighet som bærer navnet Dirilis («oppstandelse»). Menigheten, som for det meste består av unge konvertitter fra islam, holder til i en gammel, armensk-protestantisk kirke i bydelen Pera. Presten vi ser foran er Engin Yildirim, den første tyrker som er blitt ordinert til anglikansk prest. Gudstjenesten følger anglikansk «Book of Common Prayer», men er samtidig ganske fri i formen, med fri bønn og gitarakkompagnement til sangene. Menigheten legger stor vekt på forkynnelsen og på fellesskapet. De som tar imot den kristne dåp, blir tett fulgt

(Foto: Jon-Geir Dittmann)

opp. Mange blir utstøtt av familien når de blir kristne, og menigheten blir da ofte som en ny familie for dem.

NORD-KOREA

Topper «verstinglisten» – igjen

Open Doors International (i Norge: Åpne Dører) publiserte den 8. januar sin årlige World Watch List. For tolvte år på rad er Nord-Korea rangert som det landet i verden hvor kristne har det aller vanskeligst. World Watch List er den eneste årlige oversikten som analyserer graden av religionsfrihet spesifikt for kristne i verden. I Nord-Korea lever anslagsvis 50 000 til 70 000 kristne i politiske fangeleirer. De som blir tatt med en bibel, får en lang fengselsdom eller dødsstraff.

INDIA

Politi nøler med å etterforske drap på gutt

I midten av november i år ble en syv år gammel gutt torturert og drept i delstaten Rajasthan i India. Guttens far, Harish Gementi, sier til Morning Star News at politiet ignorerer hans rapporter om mistenkte hinduekstremister som lenge har truet med å drepe ham. Han sier videre: «I de ti årene jeg har vært kristen, har lokale hinduekstremister truet med å drepe meg og skade min familie. Dette har de gjort utallige ganger, sist tidligere denne måneden, før min sønn ble skutt. Jeg har gjentatte ganger oppgitt navnene på disse menneskene som har truet med å ta livet av meg og min familie, men dessverre bryr ikke politiet seg om det jeg sier.»

Områdepolitiet ville ikke kommentere saken. Den lille gutten, Anugrag Gemethi, kalt Anmol, ble funnet i en dam den 18. november etter at han ikke hadde kommet hjem fra en

Etter Nord-Korea følger disse landene i «Topp 10»-gruppen: 2) Somalia, 3) Syria, 4) Irak, 5) Afghanistan, 6) Saudi-Arabia, 7) Maldivene, 8) Pakistan, 9) Iran og 10) Jemen. Ni av de ti landene er land med islamsk majoritet. Islamsk ekstremisme er drivkraften bak forfølgelsen i 36 av de 50 landene på World Watch List. Dette reflekterer en økning av trenden de siste 15 år, nemlig at islamsk ekstremisme er den viktigste årsak til forfølgelsen av kristne i verden.

kamerat dagen før. Han var lemlestet til det ukjennelige, og Gemethi fortalte til Morning Star News at sønnens ansikt så ut som om det var brent opp. «Han var en svært spesiell liten gutt», sa han. «Han ville alltid gå til kirken for å be til Jesus, og han var også en god elev.» Bildet viser Anugrag Gemethi på søndagsskolen.

(Foto: Morning Star News)

PAKISTAN

Britisk parlamentsmedlemmer tar opp Asia Bibis sak

Dette er den fjerde julen hvor den kristne kvinnen Asia Bibi sitter fengslet, dømt til døden etter en falsk blasfemianklage. Hun har vært atskilt fra sin familie siden 2009 og kan ikke vente at ankesaken vil finne sted før i 2015, så stort er etterslepet av saker. Selv om det er kjent for svært mange at Asia, en enkel kvinne uten utdanning, ikke er skyldig i blasfemianklagen, så må hun bare vente. Hennes mann og barn er blitt tvunget til å gå i skjul, fordi familiene til blasfemidømte er svært sårbare for angrep fra islamske ekstremister i Pakistan.

Den pakistanske regjeringen har ikke grepet inn i saken av frykt for voldsomme reaksjoner fra radikale elementer som det ikke er mulig å kontrollere. Politiske ledere som har prøvd å hjelpe Asia, har betalt en svært høy pris. Guvernøren i Punjab, muslimen Salman Taseer, ble myrdet av sin egen livvakt i januar 2011 og den kristne minoritetsministeren Shabbaz Bhatti ble skutt to måneder senere.

Tidligere denne måneden ble Asia Bibis sak tatt opp i det britiske Underhuset av den konservative representanten Rehman Chishti, under en debatt om forfølgelse av kristne. Chishti har selv muslimsk bakgrunn, og faren var imam. I en kompromissløs tale sa han blant annet: «Hun er 46 år og har fem barn. Hun har lidd i fengslet i fire år. Hun ble dømt til døden av en lavere rettsinstans og vet ikke noe om når hennes ankesak kommer opp. Er dette en sivilisert verden? Hadde det vært greit om noe slikt hadde skjedd med oss eller noen vi er glad i? Absolutt ikke. Pakistans regjering, under en ny president og statsminister, har en moralsk forpliktelse til å gjøre det rette og forsikre seg om at Asia Bibi blir satt fri og får en unnskyldning.»

Dessverre ble det dagen etter at denne talen ble holdt, utstedt en nedslående kjennelse i den føderale shariatretten i Pakistan. Kjennelsen sendte et sterkt budskap om at en reform av landets blasfemilover ikke ville komme på tale.

Det muslimske brorskap

– fra valgvinner til terroristorganisasjon

Det muslimske brorskap har på under to år gått fra å være soleklar valgvinner med egen president, til å bli en forbudt organisasjon, stemplet som terrorister. Hvordan kan en forstå Det muslimske brorskaps totale fall fra maktens høyder?

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Nylig har egypterne stemt ja til en ny grunnlov, med overveldende flertall. For mange er et ja til den nye grunnloven et klart nei både til den forrige, mer islamistiske grunnloven, og til Det muslimske brorskap. Men, ikke alle lot seg rive med av det store mediepresset for å stemme ja.

Brorskapets vei

Vi kan se for oss Ahmed, en ung medisinstudent fra Øvre Egypt. Ahmed forsto tidlig i studiet at han manglet alle de riktige nettverkene for å sikre seg en jobb som lege på et offentlig sykehus. Da eldre studenter rekrutterte ham til praksis på et sykehus drevet av Det muslimske brorskap, fikk han øynene opp for det utstrakte veldedige arbeidet organisasjonen drev. Han møtte ledere som hadde sonet lange fengselsstraffer under president Mubarak, men som sto fast på sitt ideologiske ståsted: «Islam er løsningen! Koranen er vår grunnlov!»

Tusenvis av unge menn ble, som Ahmed, sluset inn i en svært hierarkisk organisasjon, etablert i 1928 av Hassan el Banna. Det sentrale i Brorskapets ideologi er troen på at islam både dikterer den enkelte troendes livsførsel og legger detaljerte føringer for statens politikk, og her finnes veien tilbake til muslimsk stolthet og framgang. Gjennom å kalle muslimer til en mer korantro praksis, og gjennom veldedig arbeid, skulle folkets tillit etter hvert sikre Brorskapets politiske styre.

Hazem Kandil, forsker ved universitetet i Cambridge, har forsket på Det muslimske brorskaps teologiske selvforståelse. Han mener det er viktig å forstå hvordan Brorskapet tolket revolusjonen i 2011. Den ble sett på som Allahs direkte inn gripen, da deres undertrykker, president Mubarak, utrolig nok mistet makten, riktignok gjennom tusenvis av unge demonstranternes selvoppofrelse. Her fikk Brorskapet sitt

bevis på at Allah står på deres side, og Allahs velsignelser følger den som holder fast på Koranens budskap.

Valgseier i 2012

Brorskapet dannet et politisk parti, Frihets- og rettferdighetspartiet, og vant majoriteten under parlamentsvalget i 2012. Senere samme år ble deres kandidat, Muhammed Morsi, valgt til president. For Brorskapets medlemmer og støttespillere var forventningene skyhøye. Endelig skulle de få igjen for sin utholdenhet, og etter internt press brøt Morsi sine høytidelige løfter om å inkludere andre grupper i maktapparatet.

Men troen på at Brorskapets politiske seier er sikret av Allah, er verken en konstruktiv eller ufarlig tanke. Hazem Kandil mener at mye av Brorskapets politiske inkompetanse skyldtes at lederne rett og slett ikke satte seg inn i de svært krevende politiske realitetene. I stedet ventet man at Allah skulle videreføre sine velsignelser, og man så til Gulfstatene som bevis på at der Koranen etterleves strengt, der springer oljen ut av ørkenen. Så hvorfor skulle ikke det skje også her – Egypt har da nok av ørken?

Militærets rolle

I ettertid kan mye tyde på at Det muslimske brorskap overså militærets ønske om fortsatt å være en viktig maktfaktor. I Egypt har militæret de siste 60 årene utviklet seg til en slags stat i staten, men mistet mye av sin innflytelse under president Mubarak. Han prioriterte politiet og deres

Begge bildene: Tilhengere av avsatte president Morsi protesterer i Kairo i oktober i fjor. (Foto: Voice of America)

sikkerhetsstyrker, og gjorde Egypt i realiteten om til en politistat. Men under revolusjonen i 2011 manøvrerte militæret seg tilbake til en langt sterkere maktposisjon, uten vilje til å gi den fra seg igjen.

Kanskje ble de militære lederne tatt på sengen av Morsis elendige lederegenskaper. Morsi viste ingen evner til å få Egypts skakkjorte økonomi på beina, han ga seg selv rett til å utstede lover, han satte landet i et dårlig lys internasjonalt og oppfordret sivile egyptere til å slåss mot president Assad i Syria. Militæret tillot derfor stadig større demonstrasjoner mot Morsi og hans regjering.

Så: I juni 2013 protesterer mellom 17 og 33 millioner egyptere og krever presidentens avgang. Men Brorskapet kan ikke frasi seg lederskapet, som de mener er sanksjonert av høyere makter. Da griper militæret inn selv og avsetter Morsi, arresterer Brorskapets ledere og beslaglegger deres eiendommer og institusjoner.

Hevnaksjoner etter Morsis fall

Etter at Morsi er avsatt, danner tusenvis av brorskapstilhengere store protestleirer sentralt i Kairo. Hazem Kandil påpeker at Brorskapets innerste, ideologiske tankegods blir offentlig kringkastet i større grad enn tidligere under disse protestene. Samtidig blir deres åndelige tolkning av makttapet mer destruktiv og farlig. Nå når alt rakner, må det være en grunn til at Allah har trukket tilbake sine velsignelser. Det må være noen som ødelegger, som bryter spillereglene.

De letteste å snu seg mot da, er de som åpenbart ikke følger Koranens oppskrift, slik som de kristne kopterne og andre

religiøse minoriteter. Ikke bare lever de kristne på feil måte, men deres nærvær utgjør alltid en trussel for at rettroende muslimer kan korrumpes.

Den 14. august går militæret, som annonsert, inn og oppløser brutalt Brorskapets støtteleirer og sårer og dreper hundrevis av demonstranter. Samme dag blir over 60 kirker angrepet i et planlagt og koordinert angrep. Et enormt sinne får utløp, syndebyggene får unngjelde. Samtidig avsløres også politiets og militærets totale mangel på respekt for menneskeliv – og for kristne kirker og eiendommer. Det er lett å mistenke at både militæret og politiet ser seg tjent med periodiske voldsutbrudd, slik at alle forstår at et mektig sikkerhetsapparat er nødvendig.

Julaften 2013 blir Brorskapet erklært å være en terroristorganisasjon, etter et angrep på en sikkerhetsbygning, mest sannsynlig utført av andre ekstremistiske grupper.

Ikke rom for alternativer

Egypt ser ut til å være låst fast i uløselige motsetninger, mellom frustrerte brorskapstilhengere og de som støtter den militærledede overgangsregjeringen. Politisk islam som ideologi og realpolitikk har fått harde slag, men troen på at militæret kan sikre en sivil og demokratisk stat, er også naiv.

Håpet er at det på sikt kan bli plass til nye alternativer, der ikke bare de rettroendes rettigheter aksepteres. Men i bakgrunnen spøker salafistpartiet Al Nour.

BiG-teamet:

Fra Tumen via Burma til Thailand

Teamet fra Bibelskolen i Grimstad er nå ferdig med sitt opphold i Tumen, Kina. Der har de siden starten av november hjulpet til med engelskundervisning, miljøarbeid og praktiske oppgaver. Gjennom reiser og språkundervisning har de fått nærkontakt med Kina som land og mangfoldig kulturnasjon. De har også reist inn i Nord-Korea, og der fikk de til og med bidra under byggingen av et vannrenseanlegg ved en av TRADIs gjødselsfabrikker. TRADI er Stefanusalliansens partner i området.

Her er teamet sammen med herr og fru Hahn. Peter Hahn er leder for TRADI.

Teamet besøker TRADIs gjødselsfabrikk inne i Nord-Korea.

I skrivende stund er teamet fra BiG på vei til Thailand, etter fem dager i Burma, hvor de blant annet har besøkt Chin Christian College i Chin-delstaten. I Thailand skal teamet være stasjonert i Chiang Rai (nord i landet) og arbeide på et barnehjem der. Hvis du vil følge teamet på resten av deres opphold i Østen, kan du sjekke ut reisebloggen deres: bigasia.blogg.no

Takk for din gave!

2013 ble et rekordår for Stefanusalliansen. De totale gaveinntektene kom opp i nesten 25 millioner kroner.

De ordinære gaveinntektene har økt med drøyt 2,5 millioner kroner fra 2012, noe som innebærer en økning på over 12 prosent. Dette er godt over budsjett. De testamentariske gavene i 2013 var noe lavere enn i 2012, men forskjellen er ikke betydelig. Og da de fleste andre gaveposter har hatt en økning, gjør det at de totale gaveinntektene for 2013 ligger tett oppunder 25 millioner kroner.

Jon-Geir Dittmann (bildet), assisterende generalsekretær og leder for innsamlingsarbeidet, sier:

– Det er vanskelig å peke på en enkeltårs sak til dette flotte resultatet. Vi øker både på fast givertjeneste og på de ulike girobrevene vi sender ut, og også gjennom ofringer fra menighetene. Dette tyder

på at vi når bredt ut og nyter tillit. Det er verdt å nevne at vi i 2013 har vi samlet inn betydelige midler til vår innsats i Syria, og dette gir utslag på statistikken. Det er tydelig at mange er opptatt av nøden i Syria, der vi sender hjelp gjennom lokale kirker som yter nødhjelp til de mest trengende inne i det krigsherjede landet.

Dittmann tror også det spiller inn at trosfrihet for alvor har kommet på samfunnsdebattens agenda de siste årene.

– Ettersom trosfriheten er under sterkt press i så mange land, og situasjonen for forfulgte kristne forverres mange steder, tror jeg mange ser Stefanusalliansen som et redskap som kan utgjøre en forskjell for noen av dem som blir forfulgt for sin tros skyld.

På vegne av dem Stefanusalliansen jobber for å støtte: Takk til hver og en av alle våre støttespillere som har bidratt til at 2013 ble et godt innsamlingsår!

Sokketre i Trysil

Diakon i Trysil, Birthe Øverby, sto for et av adventstidens mest kreative påfunn. Med juletre fra egen gård, pyntet med hjemmestrikkede sokker og votter, fikk folk på kjøpesenteret i Trysil en flott anledning til å støtte Stefanusbarna. I løpet av et par timer var det meste solgt – og 2 400 kr innkassert.

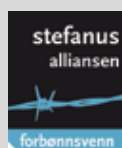
Se opp for flere sokketrær neste advent!

FORTELL!

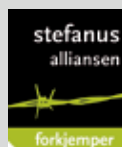
Har dere hatt basar, misjonshelg, barnehageinnsamling eller andre arrangementer med fokus og innsamling til et av Stefanusalliansens prosjekter? Vi vil gjerne fortelle om det her i bladet! Skriv noen linjer (ikke for langt) og send et par bilder til: gs@stefanus.no (Gisle Skeie). Vi vil gjerne vise frem hvor mye kreativt og meningsfylt vi vet at dere gjør over hele landet – ikke minst til inspirasjon for andre menigheter og grupper.

BLI MED – SAMMEN FOR DE FORFULGTE!

BE!

Be for mennesker, kirker, land og prosjekter. Du kan få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

GI!

Forkjemper er navnet på vår faste givertjeneste. Faste gaver gir økt forutsigbarhet og lave administrasjonskostnader. Les mer: www.forkjemper.no

PROTESTER!

Bli en av våre 6 500 appellvenner! En aksjon i måneden. Du kan få appellene tilsendt som e-post, brevpost eller sms (send sms: ROP til 2377).

LES!

Magasinet Stefanus gir god informasjon. Syv utgaver i året. Abonnementet er gratis. Du kan også få nyhetsbrev på e-post hver tredje uke.

Påmelding/mer info:

www.stefanus.no • post@stefanus.no • Tlf.: 23 40 88 00

«Jeg er hos Gud i nåde,
hva skader verden meg
om den en stund får råde
og stenger meg min vei!
Vil den mitt legem binde
i fengslets mørke skjul,
skal ånden seier vinne
og holde glad sin jul.»

Dette er det eneste kjente portrettet av Hans Nielsen Hauge, trolig malt i København omkring år 1800. Kunstnerens navn er ukjent. (Creative Commons)

Slik begynner salmen (i revidert utgave) som Hans Nielsen Hauge skrev i arresten i Trondheim julen 1799. Hauge var da 29 år gammel og hadde forlenget rukket å hisse på seg både kirkemakt og verdslig makt. Lekfolk hadde den gang ikke lov til å arrangere oppbyggelige møter uten sogneprestens godkjenning. Kirken så den fremvoksende vekkelsesbevegelsen, drevet frem av lekfolket, som en stor trussel mot egen makt. Og myndighetene ville unngå at bevegelsen vokste seg større enn hva de kunne klare å kontrollere.

Blant annet for å stagge vekkelseskristendommen, hadde myndighetene innført en rekke restriksjoner som gjaldt for allmuen: Forbud mot religiøse samlinger utenfor kirken, innskrenket trykkefrihet og begrensninger på folks ferdsel.

I 1804 ble rettsforfølgelsen av Hauge svært omfattende, og han satt stort sett fengslet – inkludert to år i «slaveri» – hele det følgende tiåret. Helsen hans ble alvorlig svekket av dårlige soningsforhold, og i 1824 døde han, plaget av sykdom.

Hans Nielsen Hauge var – i moderne språkbruk – en samvittighetsfange, fengslet og plaget for sin tros skyld. Dette skjedde i vårt eget land, for to hundre år siden. Det er både ironisk og gledelig at salmen han skrev i fengselet for lengst har funnet veien inn i salmebøkene til den kirken som motarbeidet ham.

Forandring er mulig. Men den kommer ikke av seg selv.

Jul og nyttår 1799 satt Hauge i arresten i Trondheims gamle rådhus. Da dom i saken falt noe senere, ble han overført til fengselet i Kongens gate, som du ser på bildet. (Creative Commons)